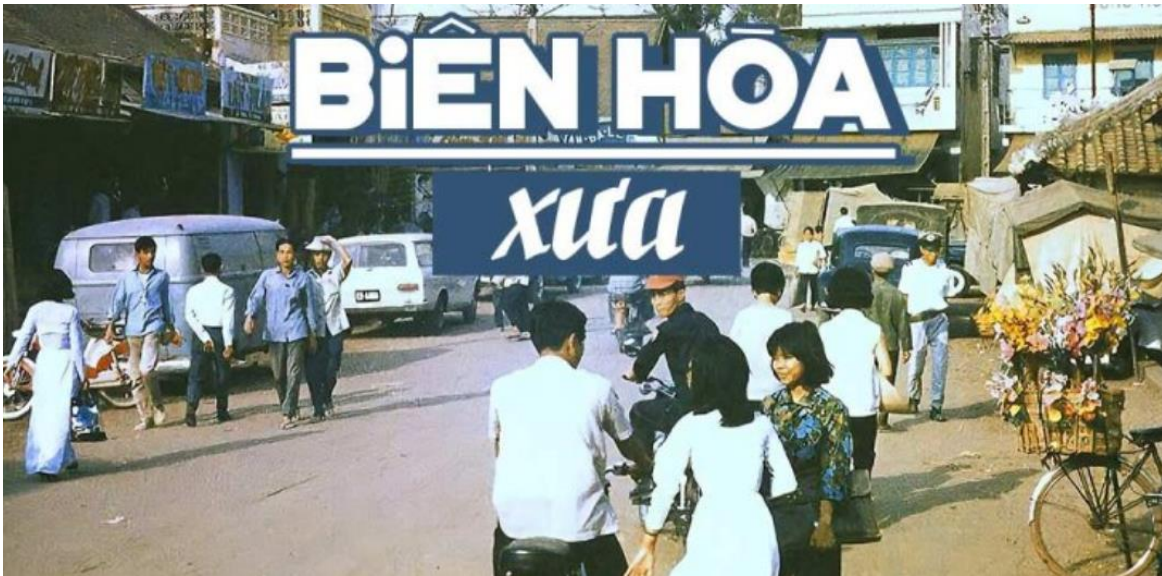

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Hội Ký Những Người Con Trai Biên-Hoà-Phần 4** của đồng hương **Trương V. Mạnh** đóng góp trên diễn đàn Hội. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

HỘI KÝ NHỮNG NGƯỜI CON TRAI BIÊN-HOÀ Phần 4

Chuyện Phòng 5

Một hôm, một vị Tuyên Úy Phật-Giáo vào Phòng 5 đưa cho ông trung tá cố vấn Mỹ một lá đơn xin yểm trợ bột mì và dầu ăn cho

gia đình binh sĩ. Trung tá nói với tôi là nói cho họ Phòng 5 không có làm công việc này, họ nên qua Phòng Xã Hội Sư Đoàn mà xin. Ông tuyên úy này cũng chẳng điếm xia gì đến mình. Nhưng khi ông ta ra khỏi Phòng 5, tôi nói với trung tá Mỹ sao mình giúp cho Công-Giáo mà không giúp cho Phật-Giáo, qua chương trình CARE. Ông nói: “Đưa đơn tôi ký cho”. Và từ đó, họ lãnh dầu ăn và bột, tính mỗi tháng vài trăm ngàn, vào thời điểm 1966-1968.

Một hôm, sau hơn 10 năm, Anh Vọng, người Nùn, phụ trách tài chính cho Sư Đoàn 5, cho tôi biết anh trung sĩ ngày xưa làm cho tuyên úy Phật-Giáo sư đoàn, hiện có một bar ở Sài-Gòn. Tôi nói anh dẫn tôi đến đó. Khi gặp anh trung sĩ này, tôi hỏi: “Ngày xưa tôi xin đồ cho anh anh có bán không?” Anh nói: “Tôi không có nhưng **ông tuyên úy có**”. Như vậy đủ cho biết làm sao anh không có đồng loã, vì một tay anh đem hàng về. Có lần an ninh sư đoàn cũng đã điều tra, và sư đoàn cũng sa thấy anh khỏi quân ngũ.

Lần chót, khi tôi bị tái ngũ và làm cho Phòng 4, anh còn đến nhờ tôi giúp anh, vì anh thông dịch Phòng 5 xin cố vấn Mỹ nhưng không được. Vậy mà tôi nói và xin được cho anh lần chót. Mỗi lần trị giá vài trăm ngàn, lúc 1967-68.

Trong thời gian ở Bình-Dương, tôi và anh Thảo có mở lớp dạy Anh Ngữ vì tôi nghĩ chỉ có dạy học thì mới trao dồi thêm khả năng tiếng Anh được, bởi “Teaching is learning and learning is teaching-Học là dạy và dạy là học”. Tôi nhờ quen với một đại úy Việt-Nam, phòng kế phòng 5. Anh thường xuyên vào Tỉnh họp, nên anh xin phép tỉnh cho tôi được mở lớp Anh Ngữ. Tôi mượn trường Chu Văn An, tọa lạc ngay ngõ năm góc nhà thờ, một đường rẽ lên Tòa Tỉnh, một xuống chợ, một về nhà, và một đường rẽ về Phú-Lợi nên rất tiện.

Lớp học mở vài tháng thì tôi về nhà lấy vợ. Anh Long, thông dịch cho câu lạc bộ Mỹ, thế tôi. Không biết bao lâu họ đóng cửa các lớp vì lý do nào không nhớ? Tôi được giải ngũ vài tháng rồi bị kêu lại. Trở lại quân ngũ tôi làm cho phòng 4. Anh Tâm và anh Thảo lúc đó cũng giải ngũ, nhưng không bị kêu lại vì sau 5 năm thâm niên. Tôi cũng được giải ngũ trong năm 1968. Lúc này, anh Thảo làm cho USIS Bình-Dương do ngày xưa tôi giới thiệu. Sau này, anh Thảo làm việc cho USAI, Consulate Biên-Hoà-Toà Tổng Lãnh Sự Biên-Hoà. Anh Thảo làm trưởng phòng thông dịch Political Assistant. Phòng này thuộc CIA, chuyên dịch tài liệu mật do cán bộ cung cấp.

Sau khi giải ngũ và làm việc quanh quẩn cho gia đình hơn năm thì có lệnh tổng động viên. Anh Thảo kêu tôi vô làm chung để tránh tái ngũ. Cũng nhờ làm phòng này, mà về sau khi ở Ý, xin qua Mỹ tôi đưa thẻ quân ngũ ngày xưa làm việc thông dịch cho các cố vấn, toà đại sứ Mỹ cứu xét chấp nhận ngay; mặc dù tôi đã nghỉ việc vài năm trước khi ra làm ăn cho gia đình.